

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 11Cb/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220201998
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Kolárik
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2022:2220201998.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudcom JUDr. Andrejom Kolárikom v právnej veci žalobcu: Y. D., nar.: XX. XX. XXXX, F.: XX XXX XXX, miesto podnikania: N. XXXX/X, XXX XX A., zast. JUDr. Ľudovít F?lides, advokát so sídlom Domašská 11, 821 07 Bratislava, IČO: 40 231 232, proti žalovaným: 1/ F. X. P., nar.: XX. XX. XXXX, bydlisko: S. W. XXXX/39, 929 01 O. N., a 2/ A. P., nar.: XX. XX. XXXX, bydlisko: S. W. XXXX/XX, XXX XX O. N., obaja zast. JUDr. Gejza Sidó, advokát so sídlom Malá 13, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 42 289 572, o zaplatenie 2 144,05 EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2 144,05 EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 738,77 EUR od 15. 05. 2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 473,56 EUR od 15. 06. 2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 609,22 EUR od 15. 07. 2010 do zaplatenia, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 02. 06. 2020 domáhal zaplatenia sumy 2 144,05 EUR s príslušenstvom. Vecne žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ obchodnej spoločnosti Penzión Hubert s.r.o., IČO: 36 758 710, so sídlom Gaštanový rad 1, 929 01 Dunajská Streda, disponuje súdom právoplatne priznanou pohľadávkou vo výške 1 821,55 EUR s príslušenstvom. Titulom je platobný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda, č.k.: 4Rob/56/2012-13 zo dňa 20.08.2012, právoplatný dňa 22. 09. 2012. Žalovaní sú konateľmi dlžníka. Vymoženie pohľadávky bolo predmetom exekučného konania vedeného u súdnej exekútorky Mgr. Zuzany Ritter pod č.k.: 258EX 790/2012. Na základe upovedomenia o zastavení exekúcie zo dňa 11.4.2020 bolo exekučné konanie zastavené podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a) zák. č. 233/2019. V uvedenom konaní nedošlo k vymoženiu ani len časti pohľadávky. Obchodná spoločnosť Penzión Hubert s.r.o. dlhodobo nevykazuje žiadne zisky, ku dňu 06. 05. 2020 bolo voči nej vedených 11 exekučných konaní, pričom jej záväzky prevyšujú hodnotu jej majetku. Dlžník má viac ako jedného veriteľa a hodnota jeho záväzkov presahuje hodnotu jeho majetku a preto je platobne neschopný a v predĺžení podľa ust. § 3 ods. 2, 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii („ZoKR“). Z uvedeného rovnako vyplýva, že žalobca nemôže uspokojiť svoju pohľadávku z majetku obchodnej spoločnosti Penzión Hubert s.r.o.. Zákon dáva možnosť pre prípadných veriteľov spoločnosti, aby si prípadnú náhradu škody uplatňovali priamo voči konateľovi spoločnosti, za predpokladu, že svoju pohľadávku nemôžu uspokojiť z majetku spoločnosti, a to podľa § 135a ods. 5 Obch. zákonníka. V takomto prípade sa jedná o tzv. poddlžnícku žalobu, kedy žalobca nemá priamo pohľadávku (nárok) voči žalovanému (konateľovi dlžníka), avšak takýto nárok má voči spoločnosti (vlastná neuhradená pohľadávka). Spoločnosť má právo na náhradu škody voči konateľovi a zákon určuje prechod tohto práva

na veriteľa spoločnosti t.j. priznáva aktívnu legitímáciu veriteľovi spoločnosti. Žalobca ďalej poukázal na § 11 ods. 2 ZoKR, v zmysle ktorého dlžníkovi vznikol voči žalovaným nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 500,- EUR, keďže žalovaní ako konatelia dlžníka porušili povinnosť včas podať na dlžníka návrh na vyhlásenie konkurzu. Žalobca poukázal tiež na § 11a ods. 1 ZoKR, na základe ktorého sa od 01. 01. 2018 zaviedla priama zodpovednosť osôb povinných podať návrh na vyhlásenie konkurzu v mene dlžníka za škodu spôsobenú nepodaním takéhoto návrhu veriteľom takéhoto dlžníka. Uvedeným ustanovením došlo k výraznému posilneniu práv veriteľov v súvislosti s možnosťou vymáhania svojich pohľadávok priamo od konateľov obchodných spoločností, ktorí dlhodobo konajú v rozpore so zákonom a týmto svojím konaním zároveň spôsobujú škodu obchodným spoločnostiam. Žalobca poukázal tiež na právoplatný rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 16C/14/2017-142 zo dňa 1.12.2017 v obdobnej veci. Žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi sumu 2 144,05 EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 738,77 EUR od 15. 05. 2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 473,56 EUR od 15. 06. 2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 609,22 EUR od 15. 07. 2010 do zaplatenia a aby žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Na podporu svojich tvrdení žalobca k žalobe pripojil nasledovné listinné dôkazy: platobný rozkaz OS DS sp. zn. 4Rob/56/2012 - 13 (č.l. 8 - 9), Návrh na vykonanie exekúcie (č.l. 10 - 11), Upovedomenie o zastavení starej exekúcie sp. zn. 258EX 790/12 (č.l. 12 - 13), výtlačok z finstat.sk - prehľad o Penzión Hubert s.r.o. (č.l. 14 - 16), Indikatívna informácia z Centrálného registra exekúcií (č.l. 17 - 20), Účtovná závierka spoločnosti Penzión Hubert s. r. o. k 31. 12. 2018 (č.l. 21 - 32), rozsudok OS DS sp. zn. 16C/14/2017 (č.l. 33 - 37), výpis z online listu vlastníctva č. XXXX pre k. ú. O. N. (č.l. 38).

3. Žalovaní na žalobu reagovali podaním zo 17. 08. 2020. Nárok žalobcu popreli v celom rozsahu. Uviedli, že je nesporné, že žalovaní sú konateľmi dlžníka. Zároveň je nesporná pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi. Sporným je porušenie povinnosti žalovaných ako konateľov dlžníka, na základe porušenia ktorého by sa dlžník mohol domáhať po žalovaných ako konateľoch náhrady škody. Žalobca nepreukázal porušenie povinnosti žalovaných ako konateľov voči spoločnosti Penzión Hubert s.r.o.. Nezaplatenie pohľadávky je právom každej spoločnosti a nemôže byť spájané s porušením povinnosti konateľa. Nezaplatenie predmetnej pohľadávky žalobcu, aj keď právoplatne priznanej, je dovoleným a zákonom predpokladaným právnym úkonom, t. j. nemôže byť základom pre porušenie povinnosti, navyše povinnosti konateľa. Žalovaní konatelia spoločnosti Penzión Hubert s.r.o. neporušili žiadnu povinnosť, nie to povinnosť, na základe ktorej by mohla spoločnosti vzniknúť škoda, ktorej náhrady by sa žalobca voči nim ako fyzickým osobám mohol domáhať. Pokiaľ ide o žalobcom tvrdený nárok dlžníka voči žalovaným na zaplatenie zmluvnej pokuty pre nepodanie návrhu na konkurz dlžníka včas, takéto porušenie zisťuje správca v konkurznom konaní, ktorému správcovi zákon o konkurze a reštrukturalizácii priznáva právo vymáhať túto pokutu súdnou cestou o.i. od konateľov spoločnosti v konkurze. Takisto prislúcha právo žalovaným konateľom preukázať nedôvodnosť nároku správcu na zaplatenie zákonom určenej pokuty za porušenie predmetnej povinnosti. Z uvedeného vyplýva, že sa jedná o samostatný inštitút zákonnej pokuty, v procesnej dispozícii správcu, ktorý nepoukazuje alebo nevychádza z ust. § 135a ObZ o porušení povinnosti konateľa a teda nezakladá aktívnu legitímáciu žalobcu podľa § 135a ods. 5 ObZ. Žalovaní poukázali na to, že ak sa žalobca domnieva, že dlžník je v úpadku, nič mu nebráni podať návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka a v následnom konkurznom konaní prihlásiť svoju pohľadávku. Pritom platí, že ak bol na majetok spoločnosti dlžníka vyhlásený konkurz, nároky spoločnosti voči jej konateľom namiesto veriteľov uplatňuje správca konkurznej podstaty. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nepodaním návrhu na vyhlásenie konkurzu podľa § 11a zákona o konkurze a reštrukturalizácii je zodpovednosťou podriadenou ust. § 11 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, teda v konkurznom konaní ustanovený správca prv musí preukázať voči konateľovi spoločnosti porušenie povinnosti podľa § 11 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovo skutkové tvrdenie v tomto smere je mylné a nepoukazuje, ani nevychádza z ust. § 135a ObZ o porušení povinnosti konateľa a teda nezakladá aktívnu legitímáciu žalobcu podľa § 135a ods. 5 ObZ. Podľa žalovaných je žaloba nedôvodná. Preto navrhli, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovaným náhradu trov konania v celom rozsahu. Žalovaní k svojmu podaniu nepriložili listinné dôkazy, ani nenavrhli vykonanie dôkazov.

4. Žalobca reagoval replikou z 30. 10. 2020. Uviedol, že spolu s podanou žalobou predložil množstvo listinných dôkazov, že dlžník dlhodobo nevykazuje žiadne tržby, príjmy od roku 2012. Z predmetných dôkazov zároveň vyplýva, že dlžník je subjektom, ktorý je povinný viesť účtovníctvo podľa osobitného

predpisu, má viac ako jedného veriteľa a hodnota jeho záväzkov presahuje hodnotu jeho majetku t.j. je predĺžení. Žalovaní preto ako konatelia boli zo zákona povinní do 30 dní, od kedy sa dozvedeli resp. sa pri zachovaní odbornej starostlivosti mohli dozvedieť o predĺžení spoločnosti dlžníka, podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Z predložených listinných dôkazov je nepochybné, že už ku dňu 06. 05. 2020 bolo voči dlžníkovi vedených 11 exekučných konaní, z ktorých minimálne konanie vedené pod č.k. 258EX 790/12 na exekútorskom úrade Mgr. Zuzany Ritter bolo zastavené podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a) zák. č. 233/2019 Z.z., t.j. z dôvodu, že uplynula rozhodná doba a nezistil sa žiadny majetok, ktorý by postačoval aspoň na úhradu trov starej exekúcie. Žalobca teda preukázal jednak nemajetnosť dlžníka, ako aj jeho predĺženie. Vzhľadom na niekoľko prebiehajúcich exekučných konaní, ako aj zo zákona vyplývajúcu zodpovednosť konateľov za riadne vedenie účtovníctva podľa § 135 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb., je objektívne vylúčené, že by žalovaní nevedeli resp. pri zachovaní odbornej starostlivosti nemohli sa dozvedieť o predĺžení dlžníka. A preto mali poukazom na § 135a ods. 1 Obch. zákonníka ako konatelia dlžníka zákonom stanovenú povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu. S porušením § 11 ods. 2 ZoKR zákon spája vznik pohľadávky spoločnosti voči povinnej osobe na náhradu škody vo výške rovnakej ako je polovica najnižšej hodnoty základného imania pre akciovú spoločnosť, ktorá je stanovená ako zákonná zmluvná pokuta. Ďalej žalobca poukázal na § 11a ods. 1, 2 a 3 ZoKR, z ktorých vyplýva výška škody, a to vo výške neuspokojenej pohľadávky v zastavenej exekučnej veci č.k. 258EX 790/12, a zároveň je zrejmé, že na vznik takejto zodpovednosti nie je potrebné vedenie konkurzného konania, nakoľko môže v zmysle zákona vzniknúť už pri zastavení exekučného konania z dôvodu nedostatku majetku dlžníka. Preto je nesprávne tiež tvrdenie žalovaných, že takého nároku sa môže domáhať iba správca. Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva priamo z ust. § 11a ods. 1 ZoKR. Žalobca k svojmu podaniu nepriložil listinné dôkazy, ani nenavrhol vykonanie dôkazov.

5. Žalovaní reagovali duplikou z 08. 12. 2020. Uviedli, že ak by súd mal za to, že žalovaní porušili povinnosť podľa § 11 ods. 2 ZoKR tým, že nepodali včas návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, potom podľa žalovaných žalobcovi škoda porušením povinnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu včas nevznikla. Žalobca si nesprávne zvolil právnu normu a túto právnu normu nesprávne interpretuje. Z gramatického výkladu uvedeného ustanovenia jasne vyplýva, že osoba povinná môže byť zodpovedná za porušenie predmetnej povinnosti iba v prípade, ak veriteľovi v súvislosti s porušením tejto povinnosti vznikla škoda. V časti určenia škody je na mieste aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu. Na vyvodenie zodpovednosti za škodu spôsobenú nepodaním návrhu na vyhlásenie konkurzu má veriteľ - žalobca k dispozícii preukazovať škodu podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca v tomto konaní žiadnu škodu nepreukázal. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje svoju vyčíslenú pohľadávku voči spoločnosti Penzión Hubert s.r.o., a to žalobou na plnenie, pričom pre účely Občianskeho zákonníka nepreukázal vznik žiadnej škody. Pohľadávka žalobcu nie je, ani nemôže byť škodou pre účely tohto súdneho konania. Pri splatnej pohľadávke vzniká žalobcovi rôzne právo na jej uplatnenie, ako vymáhanie jeho nároku súdnou cestou, cez exekúciu, prípadne podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na dlžníka. Keď v súvislosti s nezaplatením pohľadávky žalobcu mu vznikla škoda, žalobca je túto škodu povinný preukázať v predmetnom konaní, k čomu ale nedošlo, pretože žalobcovi v súvislosti s nezaplatením jeho pohľadávky žiadna škoda nevznikla. Takúto škodu nie je možné nahradiť, resp. vyčísliť v rozsahu nezaplatennej pohľadávky, pretože žalovaní nespôsobili žalobcovi škodu porušením žiadnej právnej povinnosti pre účely § 420 ods. 1 OZ. Žalobca v predmetnom konaní si neuplatňuje ani skutočnú škodu, ani ušlý zisk, resp. takúto škodu nepreukázal, ani nevyčísliť. Žalovaní preto majú za to, že žalobcovi pre účely § 11a ods. 1 zákona o konkurze žiadna škoda nevznikla. Ďalej, z gramatického výkladu § 11a ods. 3 ZoKR vyplýva, že k tomu, aby výška škody bola substituovaná neuspokojenou pohľadávkou v ukončenom exekučnom konaní, musí najprv nastať škodová udalosť na strane žalobcu, teda vzniknúť škoda, ktorú škodu žalobca pre nejaký dôvod nedokáže vyčísliť podľa § 442 ods. 3 OZ. Žalobca nesprávne interpretuje uvedené ustanovenie, keď samotnú nepreukázanú škodu chce bez právneho dôvodu nahradiť vyčíslenou pohľadávkou, pričom je zjavné, že vystriedať sa dá jedine výška preukázanej škody, a nie samotná škoda, ako si to účelovo vykladá žalobca. Nakoľko predmetné ustanovenie znie „Ak sa nepreukáže iná výška škody,.....“ , a nie „Ak sa nepreukáže iná škoda,.....“, v tomto konaní uplatňovaná výška škody nemá oporu v zákone, je neopodstatnená a nedôvodná.

6. Žalobca reagoval podaním zo 07. 09. 2021. Žalobca v podstate zrekapituloval svoju doterajšiu argumentáciu a uviedol, že ustanovenia § 11 ods. 2 a § 11a ZoKR sú špeciálnou právnou úpravou náhrady škody vo vzťahu k ustanoveniam o všeobecnej zodpovednosti za škodu. Žaloba v predmetnej právnej veci bola podaná na súd dňa 02. 06. 2020, z čoho vyplýva, že nárok na náhradu škody podľa

§ 11a ods. 3 ZoKR nie je premlčaný, nakoľko žaloba bola podaná pred uplynutím premlčacej lehoty, ktorá je 1 rok po zastavení exekúcie.

7. Súd prejednal vec na pojednávaní dňa 08. 03. 2022. Dokazovanie súd vykonal zo všetkých listinných dôkazov založených v spise a dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

8. Žalobca má voči spoločnosti Penzión Hubert s.r.o. (sídlo: Gaštanový rad 1, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 758 710 - ďalej len „dlžník“) judikovanú pohľadávku, a to na základe právoplatného platobného rozkazu tunajšieho súdu sp. zn. 4Rob/56/2012 - 13 zo dňa 20. 08. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22. 09. 2012. Platobným rozkazom bolo dlžníkovi uložené, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi sumu 1 821,55 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 738,77 EUR od 15. 05. 2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 473,56 EUR od 15. 06. 2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 609,22 EUR od 15. 07. 2010 do zaplatenia a nahradil trovy konania vo výške 109,00 EUR za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 213,50 EUR (ďalej len „pohľadávka“). Vymożenie pohľadávky bolo predmetom exekučného konania vedeného súdnym exekútorom Mgr. Zuzanou Ritter pod sp. zn. 258EX 790/12. Exekučné konanie bolo zastavené z dôvodu podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých starých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože uplynula rozhodná doba. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie exekútor vydal dňa 11. 04. 2020. V exekučnom konaní nebola pohľadávka vymožená ani čiastočne. Uvedené skutočnosti boli medzi stranami nesporné a zároveň ich žalobca preukázal listinnými dôkazmi priloženými k žalobe.

9. Zo žalobcom predložených výtlačkov z finstat.sk vyplýva, že dlžník v rokoch 2012 - 2018 nemal tržby. Z účtovnej závierky dlžníka zostavenej k 31. 12. 2018 (č.l. 21 - 32) vyplývajú o. i. nasledovné údaje o dlžníkovi: spolu majetok: 12 220 EUR, záväzky: 92 281 EUR, vlastné imanie: - 81 016 EUR. Z výpisu z centrálného registra exekúcií (č.l. 17 - 20) vyplýva, že voči dlžníkovi bolo v k 06. 05. 2020 vedených 11 exekúcií. Tieto skutočnosti rovnako neboli medzi stranami sporné.

10. Medzi stranami bolo sporné v podstate to, či žalobca, disponujúci judikovanou pohľadávkou voči dlžníkovi (ktorá bola predmetom exekučného konania zastaveného podľa zákona č. 233/2019 Z. z. pre uplynutie rozhodnej doby), môže hodnotu svojej pohľadávky uplatňovať priamo voči žalovaným ako konateľom dlžníka z dôvodu náhrady škody spôsobenej porušením povinnosti žalovaných ako konateľov dlžníka včas podať návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka. Vec je teda otázkou právneho posúdenia.

11. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov („ZoKR“): Dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, predpokladá sa, že je v úpadku.

12. Podľa § 3 ods. 3 ZoKR: Predĺžený je ten, kto je povinný viesť účtovníctvo podľa osobitného predpisu, má viac ako jedného veriteľa a hodnota jeho záväzkov presahuje hodnotu jeho majetku. Pri stanovení hodnoty záväzkov a hodnoty majetku sa vychádza z účtovníctva alebo z hodnoty určenej znaleckým posudkom, ktorý má pred účtovníctvom prednosť a prihliadne sa aj na očakávateľné výsledky ďalšej správy majetku, prípadne očakávateľné výsledky ďalšieho prevádzkovania podniku, ak možno so zreteľom na všetky okolnosti odôvodnene predpokladať, že bude možné v správe majetku alebo v prevádzkovaní podniku pokračovať. Do sumy záväzkov sa nezapočítava suma záväzkov, ktoré sú spojené so záväzkom podriadenosti, ani suma záväzkov, ktoré by sa v konkurze uspokojovali v poradí ako podriadené pohľadávky.

13. Podľa § 11 ods. 2 ZoKR: Dlžník v predĺžení je povinný podať návrh na vyhlásenie konkurzu do 30 dní, od kedy sa dozvedel alebo sa pri zachovaní odbornej starostlivosti mohol dozvedieť o svojom predĺžení. Túto povinnosť v mene dlžníka má rovnako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu dlžníka, likvidátor dlžníka a zákonný zástupca dlžníka. Platí, že pre prípad porušenia povinnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu včas sa medzi spoločnosťou s ručením obmedzeným, jednoduchou spoločnosťou na akcie alebo akciovou spoločnosťou a osobou povinnou podať návrh na vyhlásenie konkurzu v jej mene, dojednala zmluvná pokuta vo výške rovnakej ako je polovica najnižšej hodnoty základného imania pre akciovú spoločnosť. Vzniku tohto nároku nebráni, ak je dlžník právnym nástupcom spoločnosti,

ktorá bola zrušená bez likvidácie. Dohoda medzi spoločnosťou s ručením obmedzeným, jednoduchou spoločnosťou na akcie alebo akciovou spoločnosťou a osobou povinnou podať návrh na vyhlásenie konkurzu v jej mene, ktorá vylučuje alebo obmedzuje vznik nároku na zmluvnú pokutu, je zakázaná; spoločenská zmluva ani stanovky nemôžu obmedziť alebo vylúčiť vznik nároku na jej zaplatenie. Spoločnosť sa nemôže nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vzdať alebo uzatvoriť ohľadom tohto nároku dohodu o urovaní; nepripúšťa sa započítanie, ani iný spôsob vyrovnania. Vznik nároku na zmluvnú pokutu sa nedotýka oprávnenia požadovať náhradu škody presahujúcu zmluvnú pokutu.

14. Podľa § 11a ods. 1 ZoKR: Osoba povinná podať návrh na vyhlásenie konkurzu v mene dlžníka podľa § 11 ods. 2 zodpovedá za škodu spôsobenú veriteľom dlžníka porušením povinnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu včas.

15. Podľa § 11a ods. 2 ZoKR: Na účel uplatnenia zodpovednosti podľa odseku 1 sa predpokladá, že návrh na vyhlásenie konkurzu nebol podaný včas aj vtedy, ak konkurz na majetok dlžníka nebol pre nedostatok majetku vyhlásený, bol z takéhoto dôvodu zrušený, ak exekúcia alebo obdobné vykonávacie konanie vedené voči dlžníkovi bolo z takéhoto dôvodu ukončené, alebo ak podnikateľ pod dočasnou ochranou poruší povinnosť uložiť do zbierky listín vyhlásenie podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 11a ods. 3 ZoKR: Ak sa nepreukáže iná výška škody, predpokladá sa, že veriteľovi vznikla škoda v rozsahu, v akom pohľadávka veriteľa nebola uspokojená po zastavení konkurzného konania pre nedostatok majetku dlžníka, zrušení konkurzu vyhláseného na majetok dlžníka pre nedostatok majetku alebo ukončení exekúcie alebo obdobného vykonávacieho konania vedeného voči dlžníkovi pre nedostatok majetku.

17. Podľa § 11a ods. 4 ZoKR: Nároky veriteľa podľa odseku 1 sa premlčia najskôr uplynutím jedného roka od zastavenia konkurzného konania pre nedostatok majetku dlžníka, od zrušenia konkurzu vyhláseného na majetok dlžníka pre nedostatok majetku alebo od ukončenia exekúcie alebo obdobného vykonávacieho konania vedeného voči dlžníkovi pre nedostatok majetku.

18. Podľa § 11a ods. 5 ZoKR: Osoba povinná podať návrh na vyhlásenie konkurzu včas v mene dlžníka podľa § 11 ods. 2 sa zbaví zodpovednosti, ak preukáže, že sú tu skutočnosti podľa § 74a ods. 5.

19. Podľa § 74a ods. 5 ZoKR: Povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu sa zbaví ten, kto osvedčí, že a) konal s odbornou starostlivosťou, najmä ak pre nedostatok súčinnosti tých, s ktorými koná spoločne, nemohol túto povinnosť splniť, pričom bez zbytočného odkladu, ako sa dozvedel alebo mohol dozvedieť o predĺžení, uložil do zbierky listín oznámenie, že dlžník je v predĺžení, b) ako člen štatutárneho orgánu bol ustanovený počas úpadku za účelom jeho prekonania a návrh na vyhlásenie konkurzu podal bez zbytočného odkladu po tom, ako pri konaní s odbornou starostlivosťou zistil, že prijaté opatrenia nebudú viesť k jeho prekonaniu, c) v lehote podľa § 11 ods. 2 poveril správcu vypracovaním reštrukturalizačného posudku a podal návrh na povolenie reštrukturalizácie, na základe ktorého súd povolil reštrukturalizáciu.

20. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov („ZoUNEK“): Stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2.

21. Podľa § 3 ods. 1 ZoUNEK: Rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdному exekútorovi (ďalej len „exekútor“), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

22. Podľa § 3 ods. 2 ZoUNEK: Ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie.

23. V nadväznosti na vyjadrenia strán súd úvodom poukazuje na to, že právna úprava zodpovednosti osôb povinných podať návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka za škodu spôsobenú nepodaním návrhu včas je upravená v ZoKR a táto právna úprava má povahu lex specialis k ustanoveniam zákona o všeobecnej zodpovednosti za škodu, konkrétne k ustanoveniam § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka (právnu úpravu zodpovednosti za škodu v ObchZ nemožno podľa názoru tunajšieho súdu aplikovať, keďže porušenie povinnosti včas podať návrh na vyhlásenie konkurzu

nie je porušením povinnosti zo záväzkového vzťahu (§ 373 ObchZ), nejde o porušenie povinnosti ustanovenej ObchZ (§ 757 ObchZ) a nejde ani o zodpovednosť podľa § 135a ObchZ, keďže tento upravuje zodpovednosť konateľov voči spoločnosti a nie voči tretím osobám).

24. Súd vec posúdil podľa zákonných ustanovení uvedených v odsekoch 11 - 22 tohto rozsudku. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dlžník bol minimálne od roku 2018 v predlžení, keďže (i) bol povinný viesť účtovníctvo, (ii) mal viac ako jedného veriteľa a (iii) hodnota jeho záväzkov presahovala hodnotu jeho majetku. Keďže konatelia sú štatutárnym orgánom spoločnosti s ručením obmedzeným (žalovaní sú konateľmi dlžníka, a to od roku 2007), pričom § 135 ObchZ ukladá konateľom povinnosť zabezpečiť riadne vedenie účtovníctva a predkladať valnému zhromaždeniu na schválenie účtovné závierky spoločnosti vrátane návrhu na rozdelenie zisku alebo na úhradu strát, súd mal za preukázané, že žalovaní ako konatelia dlžníka si museli byť vedomí predlženia spoločnosti dlžníka najneskôr v deň zostavenia účtovnej závierky za rok 2018 (t.j. 20. 06. 2019), resp. v tomto čase sa o predlžení dlžníka mohli dozvedieť pri zachovaní odbornej starostlivosti. S poukazom na § 11 ods. 2 ZoKR tak žalovaným ako konateľom dlžníka vznikla právna povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, a to najneskôr do 20. 07. 2019. Žalovaní návrh na konkurz nepodali, čím porušili svoju povinnosť podľa § 11 ods. 2 ZoKR, a teda ako osoby povinné podať návrh na vyhlásenie konkurzu v mene dlžníka zodpovedajú podľa § 11a ods. 1 ZoKR za škodu spôsobenú veriteľom dlžníka porušením povinnosti včas podať návrh na vyhlásenie konkurzu.

25. Podľa § 11a ods. 2 ZoKR sa na účel uplatnenia zodpovednosti podľa § 11a ods. 1 ZoKR predpokladá, že návrh na vyhlásenie konkurzu nebol podaný včas aj vtedy, ak exekúcia vedená voči dlžníkovi bola ukončená pre nedostatok majetku. Exekučné konanie, ktorého predmetom bolo vymożenie pohľadávky žalobcu voči dlžníkovi, bolo zastavené podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK. § 3 ods. 2 ZoUNEK výslovne ustanovuje, že

ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymożeniu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie. Preto aj s poukazom na zákonné ustanovenia uvedené v tomto odseku rozsudku je právne nepochybné, že žalovaní zodpovedajú žalobcovi za škodu v intenciách § 11a ZoKR.

26. Podľa § 11a ods. 3 ZoKR ak sa nepreukáže iná výška škody, predpokladá sa, že veriteľovi vznikla škoda v rozsahu, v akom pohľadávka veriteľa nebola uspokojená po ukončení exekúcie, vedenej voči dlžníkovi, pre nedostatok majetku (viď odsek 25 tohto rozsudku). Toto ustanovenie ZoKR upravuje vyvrátiteľnú právnu domnienku, že pri porušení povinnosti včas podať návrh na vyhlásenie konkurzu veriteľovi dlžníka (i) vznikla škoda, a to (ii) vo výške jeho neuspokojenej pohľadávky (v danom prípade neuspokojenej v exekučnom konaní). Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 264/2017 Z. z., ktorým sa s účinnosťou od 01. 01. 2018 do ZoKR zaviedol § 11a, návrh právnej úpravy nadväzuje na súčasný právny stav (§ 11 ods. 2 posledná veta), ktorý potvrdzuje existenciu nároku na náhradu škody za nepodanie návrhu na vyhlásenie konkurzu včas. Navrhovanou právnou úpravou sa upravuje vyvrátiteľný predpoklad rozsahu náhrady škody. Povinná osoba má najlepšie možnosti preukázať, že ani včasné podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu by nevedlo k lepšiemu uspokojeniu veriteľa. Dôkazné bremeno rozsahu spôsobenej škody preto nemôže zaťažovať veriteľa. Keďže ide o priamy nárok na náhradu škody voči veriteľom, nebude uplatňovaný správcom, ale priamo veriteľmi.

27. Žalovaní svoju obranu založili na tvrdení, že žalobca nepreukázal, že by mu akákoľvek škoda vznikla. To však nekorešponduje s dikciou § 11a ods. 3 ZoKR, ktorý upravuje vyvrátiteľnú domnienku, že škoda vznikla, a to vo výške neuspokojenej pohľadávky žalobcu. Vyvrátenie uvedenej domnienky z procesného hľadiska zaťažuje žalovaných, ktorí mali uviesť konkrétne tvrdenia a predložiť konkrétne dôkazy, z ktorých by bolo zrejmé, že ak by bol návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka podaný včas, nevedlo by to k lepšiemu uspokojeniu pohľadávky žalobcu. To však žalovaní neurobili. Netvrdili a nepreukázali ani prípadnú existenciu liberačných dôvodov v zmysle § 74a ods. 5 ZoKR. Preto súd rozhodol tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

28. O trovách súd rozhodol postupom podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z toho, že žalobca bol v plnom rozsahu úspešný a teda mu patrí i nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorý mu súd priznal vo výroku II. tohto rozhodnutia. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie možno podať na Okresný súd Dunajská Streda do 15 dní od doručenia tohto rozsudku (§ 362 CSP). Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd, ak CSP neustanovuje inak (§ 367 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Intervenient môže odvolanie podať za podmienok uvedených v § 360 CSP.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len za podmienok uvedených v § 366 CSP. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú vykonateľným rozsudkom, môže sa žalobca domáhať jej splnenia v exekúcii.

Právoplatný rozsudok súdu, ktorým sa uložila povinnosť nahradiť škodu v dôsledku porušenia povinnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu včas, je rozhodnutím o vylúčení (§ 11a ods. 6 ZoKR, § 13a ObchZ).